

ה"ת 20840/09/16 - חברת אח ראש אלקנה בע"מ, חברת מקור הברכה, חברת ביטי היילס נגד מדינת ישראל - תחנת המשטרה שער בנימין

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 20840-09-16 אח ראש אלקנה בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 358075/2014 , 474924/2014

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המבקשות
1. חברת אח ראש אלקנה בע"מ
2. חברת מקור הברכה
3. חברת ביטי היילס

נגד
המשיבה
מדינת ישראל - תחנת המשטרה שער בנימין

ב"כ המבקשות: עורכי הדין פרידמן, ויניצקי וגנץ

נציג המשיבה: החוקר רס"ר פאדי אגא

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוסים, שנטען כי הם מסמכים מקוריים (להלן - **המסמכים**), הנדרשים לצורך תהליך הסדרת קרקעות ביהודה ושומרון, המטופל על-ידי רשויות המינהל האזרחי. המשיבה מתנגדת בטענה, כי החקירה עודה מתנהלת, תלויה ועומדת. אין מחלוקת, כי המסמכים חשודים כמסמכים מזוייפים, והם, יחד עם מסמכים אחרים, נמצאים במוקד חקירת המשטרה.

רקע

ככל שניתן להבין, המבקשות הנן חברות המעורבות ברכישת קרקעות בשטחי יהודה ושומרון.

המבקשות הגישו מספר בקשות למינהל האזרחי הנוגעות להסדרת רישומי מקרקעין, לצורך מימוש עסקאות מקרקעין בהם הן מעורבות.

במהלך סוף שנת 2014, עלה חשד ביחידת רישום המקרקעין במינהל האזרחי, ביחס לזיוף מסמכים שונים הקשורים בקרקעות שהסדרתן נתבקשה על-ידי המבקשות. משום כך, הועברו המסמכים, ביניהם המסמכים נשוא הבקשה, למשטרת ישראל, לצורך קיום חקירה מקיפה בנושא. הוגשו מספר תלונות ע"י קמ"ט רישום מקרקעין (הודעות הקמ"ט סומנו 5, 7-9), אשר מסר למשטרה את המסמכים החשודים כמזויפים, כאשר בסה"כ מדובר ב-17 חלקות קרקע שקיים חשש שהמסמכים הנוגעים להן זויפו (מסמך שסומן 4 מתיק החקירה).

טענות הצדדים

המבקשות טוענות, כי מסמכי המקום דרושים להן לצורך השלמת הליכי הסדרת המקרקעין אל מול המינהל האזרחי, כאשר מדובר במקרקעין בשווי של מיליוני דולרים. עוד נטען, כי טרם הגשת הבקשה הן פנו למינהל האזרחי לצורך השבת המסמכים, אך זה היפנה אותן למשיבה, המחזיקה בהם. המבקשות טוענות, כי המשיבה מחזיקה במסמכים שלא כדיון, שכן לא נתבקשה ארכה לתפוס את המסמכים. המשיבה טוענת מנגד, כי הואיל והמסמכים נמסרו על-ידי המינהל באופן יזום ומרצון, לא היה מקום לבקש להאריך את ההחזקה באותם מסמכים. המשיבה טוענת, שכל עוד החקירה תלויה ועומדת, לא ניתן להשיב את המסמכים, הנמצאים במוקד החקירה.

המבקשות טוענות בנוסף, כי אין ממש בטענות הזיוף שהעלתה אחת מבעלות המקרקעין, וצו מניעה שנתבקש על-ידה בהליך אזרחי בבית משפט זה, נדחה, ולא בִּכְדִי. בהקשר לטענה האחרונה, הוגשו לי מסמכים מטעם המבקשות לרבות חוות דעת מומחית, וכן סרטון.

דין והכרעה

סברתי כי דין הבקשה להידחות.

הטעם הראשון הוא, כי גם לאחר שעיינתי במסמכים שהוגשו לי מטעם המבקשות, לרבות בסרטון, עולה מתיק החקירה חשד סביר, ואף למעלה מכך, לזיוף שיטתי של מסמכי יסוד הנוגעים לעסקאות מקרקעין, וזאת לאורך תקופה ארוכה. המסמכים שהשבתם מבוקשת, נמצאים במוקד החקירה כעולה מהמסומן 4-9 בתיק החקירה.

הטעם השני הוא, כי מדובר בחקירה רחבת היקף ומסובכת, שטרם הסתיימה. האינטרסים העומדים על הפרק הם מחד, האינטרסים של המבקשות כרוכשות קרקע, לצד האינטרס של מי שטוענת לזיוף, כאשר מדובר בקרקעות בשווי מיליוני דולרים; ומאידך, האינטרס הציבורי של שמירה על ודאות ונכונות עסקאות במקרקעין, על המשמעות רחבת ההיקף שיש לכך לגבי צדדים לעסקה, רשויות הרישוי, וצדדים שלישיים שעלולים להיות מושפעים מעסקאות אלו, שאמורות להיות חד-ערכיות כלפי כלל הציבור. הואיל וקיים חשד סביר לזיוף שיטתי של מסמכי מקרקעין, כפי שקבעתי, יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני זה הפרטי.

הטעם השלישי הוא, כי אין לקבל את טענת המבקשות, כי צפוי להיעשות שימוש במסמכים האמורים בהליכי אישור עסקאות מקרקעין אצל המינהל האזרחי בזמן הקרוב. זאת משום שהמינהל האזרחי בעצמו, הגיש תלונה בחשד לזיוף אותם מסמכים ממש, כך שאין זה מסתבר שיקודמו עסקאות הנוגעות לאותם מסמכים ע"י המינהל, עד אשר תגובש עמדה לגבי שאלת האותנטיות שלהם - שאלה המתבררת כעת ע"י משטרת ישראל.

הטעם הרביעי הוא, כי הגם שאינני מקבל את טענת המשיבה, כי היא פטורה מהגשת בקשה להארכת תפוסים, והגם שלא עשתה כן בפועל, יש מקום לאפשר הארכת התפוסים תוך קביעת תנאים, וזאת לצורך מיצוי החקירה בקצב מהיר יותר.

ראשית, התפוסים הועברו לידי המשיבה ע"י המינהל האזרחי, לאחר שנלקחו מהמבקשות. על-פניו המסמכים שייכים למבקשות, והמבקשות לא נתנו רשותן להעביר את המסמכים למשיבה, שהנה משטרת ישראל. משום כך, אין רלבנטיות ל"רצונו" של המינהל בהעברת המסמכים, ונדרשה, לכתחילה, הסכמתן של המבקשת להעברת המסמכים לידי המשטרה והחזקתם אצלם;

שנית, מדובר במסמכים הנמצאים בגרעין החשדות לזיוף מסמכי מקרקעין, ועל-כן מדובר, על פניו בראיה בהליך פלילי;

שלישית, ההלכה ידועה, ולפיה, יכולה המדינה לבקש להאריך החזקתה בתפוסים הגם שלא עשתה כן במועד או בכלל, וזאת אגב הליך להחזרת תפוסים [ר' בהקשר זה: יעקב קדמי, **על סדר הדין בפלילים**, חלק ראשון כרך ב', תשס"ח-2008, הוצ' דיונון, עמ' 712; וכן ר': בש"פ 998/05 פפיסמדוב נ' **מדינת ישראל** (מיום 20.3.2005) - פסקה ו' (להחלטה)].

לפיכך, אני דוחה את הבקשה להחזרת התפוסים, ומאריך את תוקף תפיסתם לתקופה של 90 יום מהיום, עד אז תקודם החקירה ביתר מרץ ותגובש עמדה יחד עם רשויות התביעה. ככל שלא תסתיים החקירה עד אז, פתוחה בפני הצדדים הדרך להגיש עתירה מתאימה לבית המשפט, כל צד לשיטתו.

המזכירות תשלח לצדדים, וכן תעמוד בקשר עם החוקר פאדי אגא, על-מנת להשיב לידי את תיק החקירה המצוי בלשכתי, וכן תעמוד בקשר עם ב"כ המבקשות, להשיב להם את החומרים שהוגשו לי לרבות הדיסק.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ו, 25 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

